

Bilag 4.

LANDSFORENINGEN DANSKE VOGNMÆND
København, den 29. oktober 1970.

Landsforeningen Danske Vognmænd, der gennem sine medlemsforeninger Foreningen af Danske Eksportvognmænd, Foreningen af Danske Langtursvognmænd og Dansk Møbeltransportforening repræsenterer hovedparten af danske vognmænd, der udfører grænseoverskridende transporter, tillader sig herved at anmode om, at forslaget til toldlov § 34 stk. 7 vedrørende toldfrihed for reparationer af danske motorkøretøjer, udført i udlandet, ændres således, at loven *ikke* indeholder noget maksimumbeløb for reparationsregningens størrelse.

Landsforeningen skal til støtte herfor henlede opmærksomheden på, at ingen andre transportmidler (jernbaner, skibe, fly) i praksis er underkastet en sådan bestemmelse, der således må karakteriseres som diskriminerende over for de transportudøvere, der anvender lastvogne.

Efterhånden som internationale lastvognstransporter får fjernere og fjernere mål, sker det hyppigere at vognmænd ser sig nødsaget til at få repareret i udlandet. Ligeledes stilles der fra transportforbrugere og fra det offentlige stigende krav til en effektiv udnyttelse af de lastvogne, der er meddelt tilladelse til kørsel på lande, hvortil Danmark kun har et begrænset antal kørselstilladelser til rådighed. Tyskland, Belgien, Frankrig, Italien, Tjekkoslovakiet, Jugoslavien m. fl., hvorfor vognmændene også af denne grund ser sig nødsaget til at lade lastvognene reparere så nær som muligt det sted, hvor de er blevet beskadiget, for at begrænse stilstanden i driften mest muligt.

En opretholdelse af bestemmelsen for at hindre, at lastvogne kører til udlandet udelukkende med det formål at skulle repareres, er unødvendig, dels fordi reparationspriserne i Danmark er af omtrent samme størrelse som priserne i Danmarks nabolande, dels fordi først og fremmest spørgsmålet om lastvognenes udnyttelse er altafgørende ved valget af reparationssted, således at man vælger det sted, hvor reparationen medfører mindst spildtid.

Landsforeningen er i øvrigt af den opfattelse, at det kontrolapparat, der er nødvendigt for at sikre, at bestemmelsen overholdes, på ingen måde står i et rimeligt forhold til den begrænsede indtægt, bestemmelsen giver staten i form af told af reparationer udført i udlandet.

Man tillader sig derfor at foreslå, at § 34 stk. 7 får følgende ordlyd:

„7. Motorkøretøjer, der er indregistreret her i landet, og som er repareret i udlandet.“

Såfremt landsforeningen ikke skulle få tilslutning til dette forslag, anmoder man subsidiært om, at det i forslaget § 34 stk. 7 indeholdte maksimumbeløb på 500 kr. forhøjes, således at nødvendige reparationer undervejs fritages for told, medens større reparationer (hovedreparationer, udskiftning af bagtøj, gearkasse etc.) fortsat skal fortolde. Da sådanne større reparationer ofte medfører udgifter af størrelsesordenen 10.000-12.000 kr., medens nødvendige reparationer undervejs kun i extreme tilfælde beløber sig til det halve, tillader landsforeningen sig at foreslå, at beløbet fastsættes til 5.000 kr.

P. L. V.

Jørn Gundelach.